

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 5360/2019
12.02.2020. године
Београд

Врховни касациони суд у већу састављеном од судија Јасминке Станојевић, председника већа, Бисерке Живановић, Споменке Зарић, др Илије Зиндовића и Гордане Комненић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Марија Јоксовић, адвокат из ..., против тужене Републике Србије - Високи савет судства, Привредни суд у Сремској Митровици, ради исплате, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Вишег суда у Сремској Митровици Гж.пр 73/2019 од 11.09.2019. године, у седници од 12.02.2020. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији тужиоца, изјављеној против пресуде Вишег суда у Сремској Митровици Гж.пр 73/2019 од 11.09.2019. године као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужиље изјављена против пресуде Вишег суда у Сремској Митровици Гж.пр 73/2019 од 11.09.2019. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Сремској Митровици Прр. 152/19 од 21.05.2019. године, ставом првим изреке делимично је усвојен тужбени захтев и тужена обавезана да тужиоцу исплати на име новчаног обештећења због повреде права на суђење у разумном року износ од 400 евра у динарској противвредности на дан исплате према средњем курсу Народне банке Србије са законском затезном каматом од пресуђења до исплате. Ставом другим изреке тужена је обавезана да тужиоцу накнади трошкове парничног поступка у износу од 109.500,00 динара са законском затезном каматом од извршности пресуде до исплате. Ставом трећим изреке одбијен је као неоснован тужбени захтев тужиље у преосталом делу до тражених 3.000 евра у динарској противвредности.

Пресудом Вишег суда у Сремској Митровици Гж.пр 73/2019 од 11.09.2019. године ставом првим изреке делимично је усвојена жалба тужиоца и првостепена пресуда преиначена у ставовима првом и трећем изреке, тако што је тужиоцу поред износа од 400 евра досуђено још 500 евра у динарској противвредности према средњем курсу Народне банке Србије са законском затезном каматом од 21.05.2019. године до исплате, док је у преосталом делу за износ од 2.100 евра са припадајућом каматом тужбени захтев одбијен као неоснован. Делимично је усвојена жалба тужене у односу на став други изреке првостепене пресуде који се односи на парничне трошкове, тако што је досуђени износ парничних трошкова снижен на износ од 17.640 динара са

законском затезном каматом од извршности пресуде до исплате, док је у преосталом делу захтев тужиоца за исплату трошкова поступка са законском затезном каматом одбијен као неоснован. Ставом другим изреке тужена је обавезана да тужиоцу накнади трошкове жалбеног поступка у износу од 4.320 динара, а у преосталом делу је захтев тужиоца одбијен као неоснован. Ставом трећим изреке одбијен је захтев тужене за накнаду трошкова жалбеног поступка.

Против другостепене пресуде, у делу који се односи на трошкове парничног поступка, тужилац је изјавио ревизију због погрешне примене материјалног права и из разлога прописаних чланом 404. Закона о парничном поступку.

По оцени Врховног касационог суда, нису испуњени законски услови за одлучивање о ревизији тужиоца као изузетно дозвољеној, у смислу члана 404. став 1. Закона о парничном поступку – ЗПП („Службени гласник РС“ 72/11, 55/14). Наиме, побијаном пресудом одлучено је о висини трошкова у овој парници, што је по оцени Врховног касационог суда у домену утврђивања чињеничног стања и не представља разлоге за изузетну дозвољеност ревизије у смислу члана 404. Закона о парничном поступку. Зато је одлучено као у ставу првом изреке.

Врховни касациони суд је испитао дозвољеност изјављене ревизије у смислу члана 410. став 2. ЗПП и утврдио да ревизија није дозвољена.

Према члану 28. ЗПП, ако је за утврђивање стварне надлежности, права на изјављивање ревизије и у другим случајевима прописаним у овом закону меродавна вредност предмета спора, као вредност предмета спора узима се само вредност главног захтева. Камате, уговорна казна и остала споредна тражења, као и трошкови поступка, не узимају се у обзир ако не чине главни захтев.

С обзиром да у овој парници трошкови поступка нису чинили главни захтев, из цитиране одредбе произилази да ревизија није дозвољена.

Из наведених разлога, Врховни касациони суд је одлучио као у ставу другом изреке, на основу члана 413. ЗПП.

**Председник већа-судија
Јасминка Станојевић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић